

PELISSIER in SASSI v. FRANCIJA

(Eur. Court H.R., 25. 3. 1999, No. 25444/94)

56. V zvezi s temi dejavniki Sodišče ugotavlja, da ni bilo ugotovljeno, da bi se vlagatelj zavedala, da lahko Apelacijsko sodišče sprejme drugačno sodbo o „pomoči in prikrivanju” kaznivega stečaja. V vsakem primeru, v zvezi s potrebo, da „je potrebno dati posebno pozornost obveščanju obtoženca o obtožbi” in v zvezi z bistveno vlogo, ki jo imajo zapisane podrobnosti prestopka v kazenskem postopku (glej sodbo v Kamasinski, citirano zgoraj), Sodišče ugotavlja, da noben od vladnih ugovorov, če se upoštevajo skupaj ali posamično, ne zadostuje, da zajamči skladno delovanje z določbami a. točke 3. odstavka 6. člena Konvencije.

57. Sodišče mora sedaj odločiti, če pojem pomoči in prikrivanja po francoskem pravu pomeni, da bi se vlagatelj morala zavedati možnosti, da je lahko sprejeta sodba o pomoči in prikrivanju kaznivega stečaja, namesto sodbe o kaznivem stečaju. [...]

62. Sodišče je v skladu s tem mnenja, da bi ob uporabi pravice, ki jo nedvomno ima, da drugače oceni dejstva, v zvezi s katerimi ima pristojnost, Apelacijsko sodišče v Aix-en-Provence moralo dati vlagateljema možnost, da uporabita njune pravice iz obrambe v zvezi s to zadevo na praktičen in učinkovit način in še posebno - pravočasno. Ne najde ničesar v pričujočem primeru, kar bi lahko pojasnilo na primer, zakaj ni bila obravnava preložena, da bi se lahko na novo obravnavalo, ali, alternativno, zakaj se ni od vlagateljev zahtevalo, da podata pisne pripombe, ko je apelacijsko sodišče še odločalo. Nasprotno, material pred Sodiščem nakazuje, da vlagatelj nista dobila nobene možnosti, da bi pripravila njuno obrambo glede na novo obtožbo, saj sta šele iz sodbe Apelacijskega sodišča izvedela, da so bila dejstva drugače ocenjena. To je bilo očitno prepozno.

63. V luči zgornjega, Sodišče odloča, da sta bili pravici vlagateljev, da sta podrobno obveščena o naravi in razlogih obtožbe zoper njiju in, da imata na razpolago ustrezen čas in pripomočke za pripravo njunih obramb, prekršeni.

Iz tega izhaja, da sta bili prekršeni a. in b. točka 3. odstavka 6. člena Konvencije v zvezi s 1. odstavkom tega člena, ki zagotavlja pošteno sojenje.